

giver en klar og skarp Grænse for Registreringspligten, som bør være Reglen, medens Loven 13. Marts 1867 § 2 markerer Grænsen for Undtagelsen fra samme Forpligtelse, der dog kun bør fremtræde som Følge af selve Reglens Udstrækning.

Derfor er det formelt naturligere, naar Solovsudkastet medinddrager Skibene af 20 Tons Størrelse under Registreringen.

Praktisk vigtigere er det at lægge Mærke til den udtrykkelige Fremhævelse i Lovforslagets § 1, som ikke findes i Lov 13. Marts 1867 § 2, at de 20 Register-Tons, ved hvilke Registreringspligten indtræder, blive at beregne som Brutto- ikke som Netto-Register-Tons. Dette er en Ændring i den gjældende Brug, der beregner de 20 Tons i Lov 1867 § 2 som Netto-Tons; men ligesom det norske Lovforslag har lagt Brutto-Beregningen til Grund for Registreringspligten, saaledes erkendes det ogsaa i Motiverne til det svenske Registrerings-Lovforslag, hvor Netto-Beregningen i Overensstemmelse med den tidligere fulgte Forstaaelse af Register-Tonnagens Angivelse er fastholdt, at det turde fortjene alvorlig Overvejelse, om ikke Grænsen for Registreringspligten burde angives i Brutto-Tons, navnlig af Hensyn til den Ulighed i Vilkårene, som ved Netto-Beregningen fremkaldes henholdsvis for Sejlskibe og Dampskibe som Følge af de store Fradrag i Rumfanget, der tilkomme de sidste for Maskinerne m. v. Dampskibe, der naa op til mer end det dobbelte af 20 Brutto Register-Tons, ville derfor kunne gaa ned under dette Tal paa Grund af Fradragene. Medens dette nu vil være fuldkommen i sin Orden ved Afgiftsberegninger, hvor Bestøvningsrummet kommer i Betragtning, gælder noget ganske andet her, hvor der ikke spørges om skyldige Afgifters Størrelse, men dels i offentligretlig Henseende om Skibets Evne til at benyttes i Langfart, altsaa navnlig ogsaa i udenrigs Fart, og om den dertil fornødne Legitimation, dels i privatretlig Henseende om den med det større Rumfang følgende større Formue-Værdi, der begrundet de særlige Regler om et slikt Aktivs Omsætning. Kommissionen har af disse Grunde anset det for rigtigst at gaa over til Brutto-Beregningen.

II. Registrerings-Myndighederne.

Til § 2.

Medens ifølge den nu gældende Ordning Registreringen er underlagt Toldbestyrelsen eller, som Lov 13. Marts 1867 § 4 m. fl. kalder den, Overtoldbestyrelsen, o: Generaldirektoratet for Skattevæsenet, har denne Ordning ikke kunnet fastholdes i nærværende

Lovforslag, hvor Registreringen af Abkomster og Hæftelser tillige har faaet en privatretlig Betydning. Her maa den øverste Befalelse af og Tilsynet med Registreringen ifølge selve dennes Natur og Betydning være underlagt Justitsministeriet, saaledes som foreslaaet i Lovforslagets § 2. Men paa den anden Side er det dog givet, at Toldbestyrelsen fremdeles maa vedblive at øve den hidtilværende Myndighed i Henseende til Skibsmaalingen, der ifølge den gældende Ret staar i en paa selve Forholdenes Besskaffenhed grundet Sammenhæng med Registreringen, som Udskattet ikke paa noget Punkt har ophævet; se Udskattets §§ 4, 2°, 15, 17, 29 (30); sammenholdt med Lov 13. Marts 1867 §§ 7 3°, 10, 11; m. fl. Ligeledes vil der fremdeles som hidtil kunne være Spørgsmaal om visse Lemper i Registreringspligten ifølge Udskattets §§ 5, 2°, 3°, 12, 45; jfr. Lov 13. Marts 1867 §§ 13, 18, 21, hvis Begrensning alene maa afgøres efter saadanne offentligretlige Hensyn, hvis rette historiske Baretager Toldbestyrelsen er. Dernæst ville ogsaa ifølge Lovforslaget uden for København og Færøerne Distrikts-Registrerings-Forretningerne blive at varetage af de dertil bestemte Toldkamre. Under disse Omstændigheder er det en Selvfølge, at Toldbestyrelsen ikke bør være uden Indflydelse paa Registreringsvæsenets hele Ordning; og dens Interesse i saa Henseende har Lovforslaget i fornødent Måal anset varetaget ved, at dens Betænkning i alle Tilfælde skal indhentes, forinden Justitsministeriet fatter Beslutning i Registreringsanliggender.

Til § 3.

Det Registrerings- og Skibsmaalingskontor, der for Tiden findes, foreslaas bevaret, dog, for ogsaa i Udtrykksmaaden at betegne Forandringen i Retsordningen, med den forandrede Benævnelse af Bureau.

Hvad de foreslaaede Embedsmænd og disses Lønning angaar bemærkes, at der ifølge Toldvæsenets Lønningslov 2. Juli 1880 § 1 i det nuværende Kontor findes ansatte en Chef med en Lønning af 4,000, stigende ved Alderstillaag til 5,000 Kroner; en Skibsmaaler med en Lønning af 2,500, stigende ved Alderstillaag til 3,300 Kroner; en Registratør med en Lønning af 2,000, stigende ved Alderstillaag til 2,800 Kroner.

Den ny Ordning vil nu medføre en betydelig Forøgelse af Arbejdet, ligesom Bureauets Gerning bliver ulige ansvarfuldere, og dens hurtige og forsvarlige Besørgelse af højeste Interesse for de vedkommende Borgere. I Forhold til dette forøgede Arbejde bør da ogsaa Embedsmændenes Bedeslag